

[Skatteministeren]

hos den skattepligtige selv, og så skal der være mulighed for at gøre det hos tredjemand. Det er i bemærkningerne til § 62 igen understreget, at det må være undtagelsen, og når det sker, skal der gælde særlige betingelser for, at man kan gøre det. Der er navnlig i § 62, stk. 4, nu stillet et skærpet krav op for, hvornår der kan foretages stikprøvekontroller. Det har jeg fundet rimeligt, ikke for at svække kontrollen, men for at sikre, at der ligger en fornuftig ramme om den.

Endelig skal jeg sige, at i § 55 i lovforslaget er der indsat nogle bestemmelser, som giver en bedre beskyttelse mod udlevering af CPR-numre, end der hidtil har været. Det anser jeg også for at høre med til fundamental retssikkerhed for skatteyderne, at CPR-numre ikke blot sådan udleveres, uden at der forud er sket varsel og man har haft mulighed for at gøre indsigelse.

Jeg skal runde af med at sige, at hr. Glistrup selvfølgelig kan have noget ret i, at i første omgang kan det godt virke komplicerende, at man skriver fem gamle love sammen til én, for så skal man pludselig til at søge et nyt sted. Men jeg vil alligevel påstå, at på længere sigt er det rarere for dem, der skal bruge denne lovgivning, at man kun behøver at slå op ét sted frem for i fem love plus nogle paragraffer spredt ud over andre love. Alt det skrives nu sammen ét sted, og det tror jeg der ligger bedre overskuelighed i.

Det er jo betegnende for debatten, at yderpunkterne, der har været ført frem, er, at Socialdemokratiet og SF har påstået, at det her vil lægge op til udbredt skattesnyderi, og hr. Glistrup mener, at dette her vil udsætte befolkningen for pinsel og plage. Begge synspunkter er lige forkerte, men det er måske et vidnesbyrd om, at der er ramt nogenlunde rigtigt.

Jeg vil gerne understrege, at med retssikkerhed mener regeringen, at vi sikrer, at alle betaler det i skat, som de er forpligtet til at betale. Det betyder på den ene side, at skatteyderen skal kunne forstå og kontrollere sin skatteopgørelse. Det betyder også, at den, der er uenig med skattemyndighederne i skatteopgørelsen, også får en rimelig behandling.

Jeg håber på en velvillig udvalgsbehandling. Der har i hvert fald fra de fleste partier været udtalt en positiv holdning til dette forslag. Der ligger jo ikke i forslaget en total omvæltning af retstilstanden på dette område, men der ligger

en klar holdningsmæssig tilkendegivelse i retning af, at også på skatteområdet skal vi se tingene fra menneskets synspunkt og ikke kun fra systemets synspunkt, sådan som skattesocialisterne har været tilbøjelige til. Jeg betragter det som meget vigtigt at få sådan nogle principper fastslået i dansk skatteforvaltning. Det lægger denne grundlov på skatteforvaltningsområdet op til, og derfor håber jeg på en positiv udvalgsbehandling af forslaget.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.15.

Mødet udsat kl. 12.02

Mødet genoptaget kl. 13.15

Forhandlingen genoptoges.

Pia Gjellerup (S):

Det skal være nogle enkelte kommentarer til skatteministerens besvarelse her for en times tid siden.

Skatteministeren lagde vægt på, at skattemyndighederne skal fremskaffe alle oplysninger, og det kan jeg kun være enig i. Skattevæsenet skal, i det omfang det kan lade sig gøre og det rimeligt står mål med indsatsen, skaffe oplysninger, og det uanset om det er til gunst for skattekasserne eller for skatteyderen.

Men det er jo netop fremskaffelsen af oplysninger, fremskaffelse af egentlig dokumentation for disse oplysninger, som man med en række af bestemmelserne i forslaget søger at hindre, at besværliggøre. Og når man søger at besværliggøre og hindre fremskaffelse af oplysninger og også lægger nogle meget stramme tidsfrister kun på skattemyndighederne, ikke skatteyderne, så bliver det en udvikling, som er meget vanskelig, set ud fra et helhedssyn og ikke set med skattesnyderbriller, for da bliver det let.

Så siger ministeren, at han sætter mennesker over systemet. Det kan jeg være overrasket over at en skatteminister gør, der i forrige måned fik gennemført en skattestyrelseslov, hvori man fastslog, at førsteinstansen til behandling af skattesager bliver en lukket skatteforvaltning uden nogen som helst adgang for nogen som